Влада - Радам!

Голос України

ГАЗЕТА ВЕРХОВНОЇ РАДИ УКРАЇНИ

№ 160 (1660) ♦ Четвер, 28 серпня 1997 року ♦ Ціна договірна

ЩЕ НЕ ЗІБРАЛИ, А ВЖЕ СІЄМО

Врожай-97

Господарства Харківщини розпочали сівбу озимих. Озима пшениця в області — головна продовольча культура. Не дивно, що посівну площу під нею цієї осені буде збільшено порівняно з попередньою на 100 тисяч гектарів.

Дано конкретні завдання фахівцям харківських інститутів рослинництва, грунтознавства й агрохімії щодо надання допомоги колективним сільгосппідприємствам і фермерам з проведення сортозміни і сортооновлення, наукового забезпечення відновлення родючості грунтів.

Щойно на Харківщині завершилося збирання ранніх зернових. Із кожного гектара озимої пшениці зібрано 31,5 центнера зерна. За рахунок такої врожайності цієї культури область зможе поставити до державного фонду необхідну кількість зерна — 269 тисяч тонн. Це більше за минулорічну. Валового збору зерна вистачить і для виконання регіонального контракту, засипання насіння, видачі натуроплати.

Наслідки катастроф долатимемо разом

Триває офіційний візит делегації парламенту Японії на чолі з головою Палати радників Дзюро Сайто. Учора делегацію прийняв перший заступник Голови Верховної Ради Олександр Ткаченко.

За словами Дзюро Сайто, в Японії з повагою ставляться до того, яке важливе місце посідає Україна в Європі та яких великих зусиль докладає вона в побудові нової держави на основі демократії та ринкової економіки. «Розвиток України, звичайно, важливий не тільки для Європи, але й для всього світу. Бо вона є містком, що з'єднує Азію та Європу... Японія має намір докладати зусилля до розвитку та процвітання Європи».

Олександр Ткаченко, у свою чергу, відзначив, що «Україна, з огляду на реформування економіки, зацікавлена в японських інвестиціях та фінансових можливостях Японії». Під час зустрічі було порушено питання Чорнобиля як глобальної світової проблеми. Олександр Ткаченко запропонував створити спільну україно-японську інституцію, яка б вивчала ситуацію і сприяла спільному подоланню наслідків катастроф на атомних станціях.

Справа у тім, що ще за часів Радянського Союзу Дзюро Сайто, як міністр охорони здоров'я Японії, відвідав ЧАЕС. Тоді, у 1987-му, він запропонував допомогу з боку своєї країни, однак СРСР відмовився. А за ці 10 років багато чого могло змінитися на краще. Нині голова Палати радників з радістю сприйняв пропозицію Верховної Ради працювати разом у цьому важливому напрямку.

СТАН ЗДОРОВ'Я ЗАДОВІЛЬНИЙ

Як повідомили кореспондентові ДІНАУ-Укрінформу в прес-службі Верховної Ради України, главі українського парламенту Олександру Морозу вчора зробили операцію з приводу гострого холециститу. Стан здоров'я Олександра Мороза задовільний.

Новий політичний сезон буде спекотний

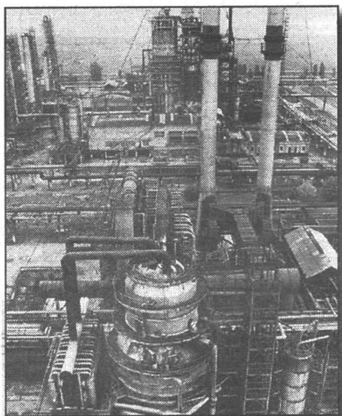
Північно-кримська експериментальна економічна зона «Сиваш» надалі отримуватиме підтримку керівництва держави, вважає Президент України Леонід Кучма, який, перебуваючи на відпочинку в Криму, відвідав північний регіон півострова. Він побував у містах Армянськ, Красноперекопськ, де ознайомився з роботою великих хімічних підприємств і взяв участь у діловій нараді в адміністрації зони «Сиваш».

Спілкуючись із журналістами, Президент не оминув і політичні питання. Він висловив переконання, що «новий політичний сезон в Україні буде спекотний». А ставлення Л. Кучми до участі в наступних президентських виборах, за його словами, залежатиме від стану економіки нашої держави. «Якщо її стан погіршуватиметься, то у мене вистачить розуму не йти далі», — заявив Президент Л. Кучма.

Кременчук стане зоною. Спеціальною економічною

(Читайте на 2-й стор.).

Фото Олександра КЛИМЕНКА.

Дорого жити, а вмерти ще дорожче

Тяжкі часи настали, молимося Богові, щоб не захворіти або не померти. Ліки дорогі, дорого обходиться рідним ритуал похорону. Приміром, труна коштує 62 гривні, 9 — катафалк, 6 — вінок. Якщо порахувати, що в районі близько п'яти тисяч чоловік одержують мінімальну пенсію — 37 гривень, то стає зрозуміло, перед якими проблемами стоять люди похилого віку.

Лист на першу сторінку

На похорон відкласти немає з чого. Матеріальна допомога райсоцзабезу витрат не покриває.

Можна створити спеціальну ритуальну службу, яка допомагала хоча б викопати яму, щоб не довбати мерзлий грунт уручну, якщо зима надворі. Хоч машину яку-небудь придумали б...

Микола ГУНЯГА.

Гребінки Полтавської області.

P.S.

○ Виповнився рік, як Президент України підписав указ про запровадження нової національної валюти.

○ 20 працівників житлово-комунального підрозділу дніпродзержинських підприємств розпочали безстроковий страйк через невиплату зарплати.

○ На Алчевському металургійному комбінаті (Луганська область) за спроби крадіжки кольорового металу невідомими сталася пожежа.

○ У Києві під час проведення земельних робіт виявлено міну, а на острові Хортиця в Запоріжжі — два снаряди часів другої світової війни.

○ У Миколаєві виділено земельну ділянку під будівництво терміналу для перевантаження 1,8 млн. тонн калійних добрив на рік.

У номер

Серпень завершує сесію

Як і було намічено раніше, 28 і 29 серпня триватимуть пленарні засідання сьомої сесії Верховної Ради України. Саме на ці дні заплановано розгляд проектів законів України про внесення змін до Конституції України. Є три проекти. У них, зокрема, йдеться про закріплення права виборців на відкликання народних депутатів; тлумачення законів парламентом; надання права законодавчої ініціативи Верховному суду України та комітетам Верховної Ради України. Йдеться також про те, щоб Президент України не лише призначав, а й звільняв з посад Прем'єр-міністра та голову СБУ за погодженням з парламентом. Проектом змін до Конституції, котрий подав, приміром, народний депутат України Іван Чиж, передбачено у статті 41 ввести поняття колективної власності, коли йдеться про задоволення громадянами своїх потреб у користуванні такими об'єктами, скажімо, як профспілкові, тощо. Народний депутат України Володимир Моісеєнко пропонує внести зміни до статті 81 щодо уточнення повноважень народних депутатів України. Якщо запропоновані зміни буде підтримано по суті, то вже на наступній сесії, як того вимагає Конституція, їх можна буде розглядати.

Крім проектів змін до Основного Закону, на пленарному засіданні обговорюватимуть також нову редакцію законопроекту про вибори народних депутатів України. З цим документом також не можна зволікати, бо вже нині навіть за чинним законом про вибори мають розпочинатися певні організаційні заходи.

Про все це йшлося на нараді голів комітетів, груп і фракцій, яку провів перший заступник Голови Верховної Ради України Олександр Ткаченко. Депутати також порушували низку проблем, пов'язаних з підготовкою проекту бюджету-98, стосовних змін і доповнень до податкового законодавства й ухвалення нового, а також погашення заборгованості в зарплаті працівникам освіти. Інформацію про це парламент має намір заслухати 29 серпня.

Таке буде завершення сьомої сесії Верховної Ради України. А восьма — розпочнеться пленарним засіданням 2 вересня.

Один меморандум не зовсім добре, а два?

Чому в меморандумі між Кабінетом міністрів і Верховною Радою, котрий нав'язує для підписання виконавча влада, якимось стороннім спостерігачем виступає Президент України Леонід Кучма? Чи не тому, що в разі погіршення ситуації в країні глава держави киватиме на уряд і парламент, мовляв, це вони домовлялись і не дотримали слова. Спростовуючи на вчорашньому брифінгу це припущення, секретар Ради національної безпеки і оборони Володимир Горбулін повідомив, що підготовлено... ще один меморандум — між Президентом і Верховною Радою, з котрим нині знайомиться Леонід Кучма. На думку Володимира Горбуліна, урядовий проект не конкретизований, у ньому відсутній механізм співпраці Кабміну й парламенту, і, мовляв, саме ця обставина дає підстави Голові Верховної Ради Олександру Морозу відповідно ставитись до нього. На відміну від урядового, як зазначив секретар РНБУ, президентський варіант складається з конкретних статей про співпрацю, і це пом'якшить ставлення до такого роду документів. Отже, боліла голова за один меморандум, нехай поболить за два?

Кременчук стане зоною. Спеціальною економічною

Самоврядування: особистості

Із досьє редакції

Іван Пономаренко вдруге очолив міськраду Кременчука в грудні позаминулого року. Випускник Харківського автодорожнього інституту. Чотирнадцять років очолював Автозаводський райвиконком, затим майже п'ять років — Кременчуцьку міськраду та її виконавчий комітет. Балотувався на цю посаду повторно, однак виборці віддали перевагу іншому кандидатові, повноваження якого було достроково припинено. На дострокових виборах Пономаренко переміг.

— Іване Кіндратовичу, ви любите владу?

— Природно — так, але не просто люблю, а маю для того відповідну базу: освіту, життєвий досвід, здорові амбіції, зрештою — риси характеру. В державному управлінні я почуваюся мов риба у воді. Це — без підтекстів.

— І що, ви все життя мріяли керувати?

— Може, не стільки і мріяв, але доля склалася так, що лідером був змалечку — в жовтенятах, піонерах, комсомолі, партії...

— Який ваш найяскравіший спогад?

— Служба в групі радянських військ у Німеччині. Там я побачив багато нового, але найбільше вразило будівництво Берлінської стіни. Ми її змурували за одну ніч і відчували себе по тому просто героями. Прозріння настало пізніше. Можливо, воно триває і досі.

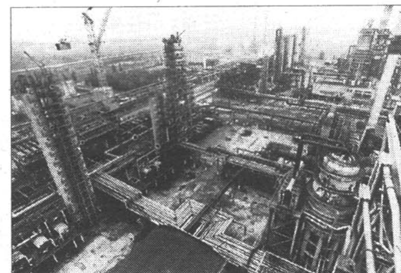
— Ви віріте у Бога?

— Ні, це трохи не те. Моїй мамі іде 99 рік і вона мені завжди казала так: «Бога на світі немає. Але він є у кожного в душі. Твій Бог у твоїй душі. Бережи його і слухай, що він каже». Проте мені надзвичайно імпонує християнська мораль, бо вона гуманна.

— А в прикмети вірите?

— Вірю в долю. Але йти по життю треба активно: і не просто куди хочеш, куди є можливість, а де ти найбільше потрібен. Не дозволяю собі ніколи розслабитись і на мить. Мене не застанеш зненацька якимось запитанням — відповідь буде завжди, і у краску не вженеш — зумію дати здачу. Та якщо когось образив зопалу чи безпідставно — вибачусь неодмінно.

— Яка тривалість вашого робочого дня?

— Не менше п'ятнадцяти годин.

— І маєте від того задоволення?

— Повне. Це — моя стихія.

— Добре. А здоров'я не турбує?

— Як кажуть, не діждете.

— А який стан здоров'я міста?

— Морально воно здорове. Надзвичайно тяжко хвора економіка. Можна навіть сказати, що вона у комі. Діагноз недуги відомий і методи лікування також. Та немає ні ліків, ні коштів, аби їх купити.

— То невже повна безвихідь?

— Ні. Є проект створення спеціальної економічної зони «Кременчук», аналогічної «Сивашу», що діє в Криму. Що в ньому головне? Термін і пільги — в різних платежах, відрахуваннях, податках. Ми просимо для експерименту п'ять років і сподіваємося, що за цей час знайдемо інвесторів, які допоможуть оживити економіку. Зона охоплюватиме не все місто, а окремі суб'єкти господарської діяльності в ньому. Не збираємось ми брати і кордони на замки, як дехто натякає. Цього немає і не буде.

— І ви віріте у втілення цього проекту?

— Повністю, бо я його обкатав і в низах, і нагорі.

— Проте на нього піде немало часу, а він не ваш союзник.

— А хто сказав, що ми сидимо склавши руки? Місто живе, влада діє. У ці дні я з ранку до вечора займаюся підготовкою його до зими: перевіряємо об'єкти тепло-, водо-, газопостачання, аби в морози не було збоїв і відключень. Під контролем також заготівля овочів та картоплі — тут ми повернулися до старого гасла «Місто — селу, село — місту!» і воно себе повністю виправдовує. Не полишаємо наодинці із скрутою і найбільш незахищених: пенсіонерів, інвалідів, самотніх людей, багатодітні сім'ї, — хоча й розуміємо, що допомога з боку місцевої влади не така вагома, як того хотілося б нам усім.

— А чого хочеться найбільше?

— Люблю будувати. Це велике щастя жити у місті, де десятки об'єктів зведено за твоєї безпосередньої участі. До речі, ми і сьогодні намагаємося не знижувати темпи спорудження житла. Зовсім недавно здали в експлуатацію три дев'ятиповерхові будинки, в яких одержали ордери 48 сімей військовослужбовців та 130 сімей кременчужан. А до кінця року новосілля відсвяткують щонайменше у п'ятнадцяти «висотках», в тому числі 100 сімей військовослужбовців.

— А чим займається опозиція, і чи є вона взагалі?

— Як і всюди — критикує.

— І це змушує не дрімати?

— До деякої міри, хоча найбільше стимулює до роботи спілкування з людьми і сама робота.

— Ви все за роботу і роботу, а поза нею що?

— Дуже люблю книги і маю хорошу бібліотеку. Причому, чітко обліковану і систематизовану, з каталогом. А ще люблю на грядках длубатися.

— Чого ви не любите у житті?

— Шептунів. Все, що говориться пошепки, — брехня.

— А що не можете пробачити?

— У цьому моя слабкість, бо пробачаю практично все.

Григорій ГРИНЬ.
Полтавська область.

Фото **Олександра КЛИМЕНКА.**

Пане Президенте! Ви президент чи хто?

Репліка

На останній зустрічі з представниками засобів масової інформації Леонід Кучма вкотре обіцяв підтримку пресі, радіо і телебаченню. Як один із напрямів дій у цій благородній справі було доручення різним відомствам «вивчити питання». Принаймні з таким завданням з'явилися в редакції перевіряльники й почали «вивчати» обгрунтованість передплатної ціни. А тим часом, шановний Леоніде Даниловичу, у бесіді з Вами мова йшла про те, щоб Українське об'єднання поштового зв'язку «Укрпошта» переглянуло величину вартості своїх послуг з доставляння періодики.

Леоніде Даниловичу, Ви своїми указами і розпорядженнями намагалися допомогти газетам і журналам. Але, очевидно, Ваші вказівки ніхто не збирався виконувати.

Наприклад, Указом Президента України «Про державну підтримку періодичних видань у 1996 році» встановлювалося: «...при перегляді тарифів у 1996 році залишити їх на рівні тарифів, установлених на 1 вересня 1995 року». Однак «Укрпошта» лише у другому півріччі 1996 року збільшила вартість своїх послуг в 1,8 раза. Тому, шановний Леоніде Даниловичу, і винесли ми оте запитання в заголовок.

Після останньої Вашої вказівки допомогти пресі серед газетярської братії поширилась інформація, що готується не зменшення, а збільшення тарифів за доставляння періодики.

Ми не впевнені, що саме так і відбудеться. Однак, не дай Боже, щось подібне станеться, тоді на свободі слова можна ставити хрест. Газети не витримають фінансового тиску. Частина зникне, частина змушена буде йти на службу «грошовим мішкам».

Леоніде Даниловичу, а чому б Вам не зажадати виконання Вашого указу від 24 лютого 1996 року? На зменшення величини вартості послуг «Укрпошти» за доставку періодики годі й сподіватись. Але хоча б не збільшували!

До речі, у нас, як твердять у Кабінеті міністрів та адміністрації Президента, настала стабілізація. То варто було б продовжити дію того самого указу від 24 лютого 1996 року і на 1997-й та 1998 роки. Повірте, Леоніде Даниловичу, преса сказала б Вам щире спасибі.

Презентація

Набути віру

Заявила про себе ще одна громадська організація прогресивно-патріотичного напряму — громадсько-політичний рух «Новий курс України». Девізом обрано крилату фразу: «Реформи йдуть тільки тоді, коли кожній конкретній людині сьогодні живеться краще, ніж учора». В який же спосіб досягти бажаної мети? Саме про це і йшлося на презентації творчого доробку організації — «Загальної концепції програми дій нового курсу Президента України». Її автори, велика група фахівців: економісти, соціологи, політологи та інші, — вклали в цю колективну працю своє бачення шляхів виходу з того становища, у якому нині опинилися наша держава й суспільство. Автори не вдаються до розпачливої драматизації, а лише констатують реалії сьогодення.

Чи є вихід? Автори концепції стверджують: так! У чому саме? Важливо набути віру. А набуття її починається «насамперед з покаяння як окремої людини, так і держави й суспільства загалом».

Тому, твердять автори, створення суспільного руху, який об'єднав би прихильників такої ідеології, незалежно від партійної належності та майнового достатку, основою якого є віра, — стає нагальним завданням.

Вихід полягає передусім у відновленні спрямовуючої ролі держави у керуванні економікою для подолання наслідків «часу хаосу» (1992 — 1994 роки).

Іван ДМИТРЕНКО.

Декларація про доходи за 1996 рік заступника Голови Верховної Ради Віктора Лаврентійовича Мусіяки і його сім'ї

За місцем основної роботи я отримав заробітну плату в розмірі 8584 грн.99 коп. Як професор і науковець я отримав (за сумісництвом) 9728 грн.47 коп.

Всього за 1996 рік маю доход в розмірі 18313 грн.46 коп. Податок утримано в розмірі 4157 грн.40 коп.

На праві власності квартири, дачі, автомобіля не маю. Маю земельну ділянку в садовому товаристві (0,06 га).

Дружина тимчасово не працює. Доньки — 17 і 13 років.

ЗАКОН УКРАЇНИ

Про часткову зміну Закону України «Про Державний бюджет України на 1997 рік»

З метою забезпечення фінансування заходів, пов'язаних з ліквідацією наслідків надзвичайних ситуацій, та інших заходів, що проводитимуться за рахунок резервного фонду Кабінету Міністрів України у 1997 році, Верховна Рада України **постановляє:**

1. На часткову зміну статті 4 Закону України «Про Державний бюджет України на 1997 рік» збільшити на 200 млн. гривень резервний фонд Кабінету Міністрів України, установивши його в розмірі 400 млн. гривень, та відповідно зменшити до 2550 млн. гривень обсяг коштів, призначених для фінансування витрат на забезпечення державних матеріальних резервів.

2. Дозволити Кабінету Міністрів України використати частину коштів резервного фонду Кабінету Міністрів України на фінансування заходів з підготовки до роботи у осінньо-зимовий період 1997-1998 років, забезпечення збирання та збереження врожаю 1997 року та на інші невідкладні потреби згідно з Положенням про резервний фонд Кабінету Міністрів України.

3. Цей Закон набирає чинності з дня його опублікування.

Президент України Л. КУЧМА.

м. Київ, 15 серпня 1997 року.

ПРО ЗМІНИ ДО КОНСТИТУЦІЇ,

або Навколо «конституційного перевороту»

МИНУЛО трохи більш як рік із дня прийняття Конституції України. Вона є надзвичайно важливим політико-правовим документом, який зафіксував на час її прийняття відповідний стан розвитку нашої держави і суспільства, їх правової системи. Одним із головних завдань сучасного етапу розвитку України є запровадження Конституції у державне та суспільне життя. Важливим напрямом його розв'язання насамперед є подальший розвиток законодавства відповідно до Основного Закону, а також вдосконалення окремих норм самої Конституції.

Можливість змін передбачено самим Основним Законом

Конституція України є результатом політичного компромісу, якого було досягнуто в досить суперечливих на той час умовах між політичними силами не лише у Верховній Раді, а й за її межами. А це означає, що під час прийняття Конституції окремі її положення не сповна вдалося виписати цілком досконало. І це всі розуміли. Було зрозуміло і те, що до Конституції найближчим часом вноситимуть відповідні зміни. І справді, не так уже й багато минуло часу, як передусім від народних депутатів України як суб'єктів законотворчої ініціативи, державних органів, учених та інших почали надходити пропозиції щодо вдосконалення окремих норм Конституції, тих норм, доцільність яких не підтверджується реальною практикою їх застосування. Враховуючи це, загальним планом законодавчих робіт на 1997 рік, затвердженим Верховною Радою України ще в лютому, передбачено у другому кварталі розробити законопроект «Про внесення змін до Конституції України». І це нормальне явище.

Узагалі слід зазначити, що в світі майже немає держав, які не вносили б змін до своїх конституцій. Це звичайне явище для розвитку конституціоналізму в багатьох країнах світу. Так, за чотири десятиріччя дії Конституції Федеративної Республіки Німеччина прийнято 35 законів, якими внесено до неї майже 100 поправок, в результаті чого із 146 статей Конституції майже половину повністю змінено, включено 30 нових статей. Або ж узяти Францію. Невдовзі після прийняття 1958 року Конституції до неї внесли ряд змін організації державної влади і політичної системи. Як наслідок — змінено зміст 14 статей, додатково в ній з'явилося 6 нових.

Вносили зміни і до конституцій інших держав, і це сприймалося з розумінням, як об'єктивний законотворчий процес. Ніхто нікого в даному разі не залякував «конституційним переворотом», як це сталося в Україні, і який намагалися протягом декількох тижнів роздмухувати окремі засоби масової інформації.

Усебічний і глибокий аналіз таких публікацій, виступів по радіо і на телебаченні дає можливість зробити висновок передусім про політичну заангажованість їхніх авторів, а не про намагання виважено й реально підійти до пропозицій, закладених в законопроекті про зміни окремих норм Конституції. Водночас дії парламенту, Президента, уряду, будь-яких державних і недержавних структур, посадових осіб мають здійснюватися в межах і відповідно до Конституції. У цій досить серйозній справі не можна розраховувати на те, що, як кажуть, сліпий не побачить, а глухий не почує. Тим більше, що безпосередньо в самій Конституції України передбачено внесення змін до неї, або, іншими словами, закріплено конституційний порядок своєрідного самовдосконалення. Розділ XIII Основного Закону так і називається «Внесення змін до Конституції України» (ст. ст.154—-159). Крім того, є і ст.85 Конституції, в якій чітко закріплено перелік повноважень Верховної Ради України, де чорним по білому однозначно записано, що одним із повноважень нашого парламенту є «внесення змін до Конституції України в межах і порядку, передбачених розділом XIII цієї Конституції». Тому не лише уважний політик, а й простий громадянин, за умови його неупередженості, нічого неконституційного в діях народних депутатів, Верховної Ради України віднайти не зможе.

Кілька слів про цей розділ XIII, яким визначається порядок внесення змін до Конституції України. Насамперед слід зазначити, що законопроект про внесення змін до Конституції України може бути поданий до Верховної Ради України Президентом України або не менш як третиною народних депутатів України від конституційного складу Верховної Ради України (ст.154). Законопроект про внесення змін до Конституції України, крім розділу I «Загальні засади», розділу III «Вибори. Референдум» і розділу XIII «Внесення змін до Конституції України», попередньо схвалений більшістю від конституційного складу Верховної Ради України, вважається прийнятим, якщо на наступній черговій сесії Верховної Ради України за нього проголосувало не менш як дві третини від конституційного складу Верховної Ради України (ст.155).

А якщо вести мову про внесення змін до розділу I «Загальні засади», розділу III «Вибори. Референдум» і розділу XIII «Внесення змін до Конституції України», то такий законопроект подається до Верховної Ради України Президентом України або не менш як двома третинами від конституційного складу Верховної Ради України і за умови його прийняття не менш як двома третинами від конституційного складу Верховної Ради України затверджується всеукраїнським референдумом, який призначається Президентом України. Повторне подання законопроекту про внесення змін до розділів I, III і XIII цієї Конституції з одного й того самого питання можливе лише до Верховної Ради України наступного скликання (ст.156).

Гарантії народовладдя є намір посилити

Одночасно Конституція містить застереження стосовно того, що її не може бути змінено, якщо зміни передбачають скасування чи обмеження прав і свобод людини і громадянина або якщо вони спрямовані на ліквідацію незалежності чи на порушення територіальної цілісності України. Крім того, Конституцію України не може бути змінено в умовах воєнного або надзвичайного стану (ст.157).

Важливо зазначити й те, що відповідно до ст.158 Конституції України законопроект про внесення змін до Конституції України, який розглядався Верховною Радою України і не був прийнятий, може бути поданий до Верховної Ради України не раніше, ніж через рік із дня прийняття рішення щодо нього.

Верховна Рада України протягом строку своїх повноважень не може двічі змінювати одні й ті самі положення Конституції України.

Досить важливою є норма ст.159, у якій записано, що законопроект про внесення змін до Конституції України розглядається Верховною Радою України за наявності висновку Конституційного суду України щодо відповідності законопроекту вимогам статей 157 і 158 цієї Конституції, зміст яких розкривали вище.

Отже, законопроект про зміни до Конституції України подано в тому порядку, який нею передбачений. І немає сумніву в тому, що його розглядатимуть у межах конституційних вимог.

Щодо змісту пропонованих змін до Конституції України. Інституту законодавства довелось аналізувати пропозиції передусім народних депутатів України та інших, які закладені у відповідному проекті закону. Відразу слід зазначити, що жодна з пропозицій законопроекту не посягає ні на основи демократичної правової держави, ні на ідею поділу влади, ні на ідею верховенства права — держави для людини, для захисту її прав. Навпаки, пропозиції законопроекту випливають із потреби насамперед посилення конституційних гарантій народовладдя. Відповідно до цього законопроект пропонує більш доцільне в умовах України, в рамках вимог до демократичної правової держави визначення ролі парламенту та уряду, Президента, форми ефективної їх співпраці та узгодження дій. Він стосується й інших питань.

Взяти, наприклад, таке начебто просте питання, як тлумачення законів. Відповідно до ст.147 це має робити Конституційний суд України. Відсутність у законодавця — Верховної Ради України — конституційного права офіційно роз'яснювати зміст прийнятих нею як Конституції та законів не може позитивно впливати на правозастосовчу практику. Тому і внесено пропозицію про надання Верховній Раді України права тлумачити закони. Конституційний суд України, як пропоновано в законопроекті, що і характерно для багатьох країн світу, вирішує питання про відповідність законів та інших нормативно-правових актів Конституції України, дає офіційне тлумачення Конституції України, а також надає висновки у випадках, передбачених Конституцією.

Надзвичайно важливою гарантією зміцнення конституційних основ владної діяльності Верховної Ради в галузі розвитку законодавства є визначене в законопроекті право Верховної Ради звертатися до народу і призначати всеукраїнський референдум з питань прийняття законів у кожному випадку, крім передбачених ст.106 Конституції (призначення референдуму Президентом та проголошення ним референдуму з народної ініціативи). Природно, що референдум як форма розв'язання питань законотворчості має свої розумні межі. Так, мабуть, недоцільно виносити на референдум великі за обсягом і складні за змістом проекти законодавчих актів, що регулюють відносини, розуміння і оцінка яких потребують спеціальних знань (наприклад, різні кодекси й інші важливі та специфічні закони).

Практика впровадження Конституції в життя, як уже було підкреслено, виявила очевидні недоробки у розв'язанні кадрових питань, пов'язаних зокрема із звільненням прем'єр-міністра (за шість років незалежності України звільнено шість прем'єр-міністрів). Досить часто змінювали членів уряду. В даному разі спостерігається залежність звільнення виключно від Президента, а також недостатня можливість парламенту здійснювати передбачений п.13 ст.85 Конституції контроль за діяльністю Кабінету міністрів. Парадоксальна ситуація: право контролю є, а реальних умов для його здійснення немає. Саме тому й виходячи з особливостей сучасного перехідного етапу розвитку України на шляху до створення демократичної соціальної правової держави, у законопроекті пропонується змінити або доповнити статті Конституції, які регулюють установчі та контрольні функції Верховної Ради щодо виконавчої влади. Зокрема, пропоновано розширення установчих функцій парламенту шляхом віднесення до компетенції Верховної Ради надання згоди президенту не лише на призначення прем'єр-міністра (п.12 ст.85), а й надання згоди і на його звільнення. У проекті дещо розширено коло посадових осіб, які призначаються і звільняються з посади за згодою парламенту. Зокрема, це стосується голови Служби безпеки України (п.24, ст.85).

Законопроектом пропоновано вносити доповнення і до ст.87 Конституції, яке дозволяє Верховній Раді розглянути питання не тільки про відповідальність чи недовіру Кабінету міністрів, а й окремих його членів, що тягне за собою припинення їх повноважень. Визначені проектом зміни мають за мету підвищити відповідальність уряду та його членів за результати їх діяльності не лише перед Президентом, а й перед Верховною Радою. Водночас надання згоди парламентом на звільнення з посади прем'єр-міністра та членів уряду сприяло б стабільності складу уряду, усувало б можливість суб'єктивних оцінок їх діяльності. А це, у свою чергу, відкриває шлях до дотримання законності, підвищення ефективності діяльності уряду та в цілому сприяє зміцненню його ролі як гілки виконавчої влади. Не випадково установчі функції парламенту щодо призначення та звільнення прем'єр-міністра та інших посадових осіб, а також контрольні функції щодо уряду поширені в конституціях багатьох держав світу.

Проектом також конкретизовано право здійснення парламентського контролю з боку комітетів Верховної Ради в межах і порядку, встановлених законами України. Запропоновано відповідні зміни до частини другої ст.89 Основного Закону. Нині готується проект закону про комітети Верховної Ради України, в якому докладніше буде виписано їх контрольні функції.

Практика реалізації Основного Закону нашої держави зумовлює потребу розв'язання ряду питань у сфері функціонування системи правосуддя. У законопроекті, зокрема, пропоновано передусім надати право законодавчої ініціативи Верховному суду України, який, як відомо, має надзвичайно широкі можливості узагальнення судової практики із застосування законодавства і на цій основі формулювати відповідні пропозиції щодо його вдосконалення. Це дало б можливість своєчасно вирішувати через законодавство назрілі питання вдосконалення правового регулювання, виявлені судовою практикою. Важливим, на нашу думку, є також питання, пов'язане зі звуженням можливостей, які сприяли б зловживанням посадою судді, та впливу на нього органів та осіб, що його рекомендують, призначають або обирають. У зв'язку з цим пропоновано відмовитися від визначеного Конституцією (ст.128) безстрокового обрання суддів, передбачивши 10-річний строк їх обрання на посаду.

У законопроекті містяться також інші зумовлені практикою пропозиції, які долають прогалини чи тлумачать неоднозначні положення чинної Конституції. До таких, наприклад, слід віднести передусім доповнення до ст.81 про можливість дострокового відкликання народного депутата України виборцями виборчого округу, в якому його було обрано, на підставах і в порядку, встановлених законом. Як нам здається, в умовах сучасного складного перехідного періоду в житті України ця норма цілком доречна. Адже вона не лише не суперечить чинній Конституції, а й надасть можливість посилити відповідальність народних депутатів перед виборцями.

Законопроект заповнює також прогалину у ст.94 чинної Конституції щодо визначення порядку оприлюднення закону. Визначаються умови, за яких постає потреба офіційного опублікування закону Верховною Радою. Як відомо, не всі закони, які їх приймає Верховна Рада і направляє Президентові України, підписуються і офіційно ним оприлюднюються. Відповідно до частини першої ст.94 Президент має право повернути закон із своїми вмотивованими та сформульованими пропозиціями до Верховної Ради для повторного розгляду, тобто застосовує вето. І слід звернути увагу на те, що він досить часто використовує своє право вето. Як зазначалося на одному з брифінгів в адміністрації Президента, до 37 із 178 законів, що були ухвалені Верховною Радою після прийняття Конституції України, Президент застосував вето з різних причин. Це право Президента, і він його використовує тоді, коли вважає за потрібне. Але виникають ситуації, коли під час повторного розгляду закон знову приймає Верховна Рада не менш як двома третинами від конституційного її складу, як цього вимагає Конституція, тобто вето Президента долають. У такому разі Президент України зобов'язаний підписати закон і офіційно оприлюднити його протягом десяти днів. Але інколи цього не відбувається. Так сталося і з Законом «Про місцеві державні адміністрації», який Президент кілька разів повертає на повторний розгляд. Верховна Рада двічі (18 червня та 24 червня 1997 року) долала вето Президента, але закон, незважаючи на те, що це суперечить Конституції, ним не підписаний. Верховна Рада України вимушена була 15 серпня 1997 року прийняти постанову, якою направила своє звернення на адресу Президента, привернувши його увагу до того, що невиконання вимог ст.94 Конституції України створює небезпечний прецедент невиконання Президентом України вимог Конституції України, штучно загострює відносини в суспільстві, в тому числі між гілками влади, та негативно впливає на авторитет самого Президента як гаранта додержання Конституції України. Не вдаючись до глибокого в даному разі аналізу підстав для вето, характеристик інших обставин цієї ситуації, слід знайти вихід із неї на конституційному рівні. Що робити, якщо вето подолано, але Президент не підписав закон? Враховуючи таку ситуацію, в законопроекті пропоновано доповнити частину четверту ст.94 такими словами: «У разі, якщо такий закон не буде підписано і оприлюднено Президентом України, Верховна Рада України має право офіційно опублікувати цей закон».

З огляду на викладене ці та інші визначені законопроектом зміни не лише вдосконалюють функціонування конституційно-правового механізму, а й сприяють процесу формування, зміцнення в Україні демократичної правової держави. Ці зміни відповідають Конституції України й цілком узгоджуються з практикою світового конституціоналізму, яка поки що не знає єдиного стандарту організації влади у правовій державі. Але вони віддзеркалюють світовий досвід руху країн світу до демократичної правової держави.

Віталій ОПРИШКО,
директор Інституту законодавства Верховної Ради України, доктор юридичних наук.

Факт і коментар

Нові правила гри потребують уточнень

8 серпня наказом Міністерства юстиції України нарешті затверджено Положення про порядок проведення конкурсів з продажу пакетів акцій ВАТ, створених у процесі приватизації.

Це Положення дає змогу відновити зупинений в. о. голови ФДМУ Володимиром Лановим процес продажу державних пакетів акцій на комерційних і некомерційних конкурсах. Фактично це — запізніла розробка головним приватизаційним штабом держави технології проведення комерційних і некомерційних конкурсів. Запізніла, бо, по-перше, ці конкурси вже проводились, а, по-друге, вимагають уточнення способів приватизації. А уточнювати доведеться чимало. Так, комерційний конкурс визначається як спосіб продажу акцій ВАТ, переможець якого пропонує найбільшу ціну за пакет акцій і бере на себе зобов'язання виконати всі поставлені умови. Очевидно, йдеться про інвестиційні проекти. А некомерційний конкурс передбачає продаж акцій ВАТ за фіксовану ціну, тоді, як переможець оголошується на основі вартісної оцінки інвестицій згідно з бізнес-планом. Зрозуміло, безоплатний сир буває тільки в мишоловці. І в першому, і в другому випадку йдеться про залучення значних інвестицій і виручки від продажу державних пакетів акцій. Утім, наскільки значних, залежить знову ж таки від уточнень.

Адже головному приватизаційному штабу доведеться уточнити з урядом плани розміщення акцій на об'єктах, які підлягають продажу на конкурсах. А з парламентом —що робити з результатами попередніх некомерційних конкурсів, переможці яких (корпорація ЄЕСУ, приватна фірма «Союз М», АТ «Столичний інвестиційний фонд», Перший український фонд приватизації) визначилися ще навесні. Тим самим Положенням затверджено новий порядок інвестування, що передбачає внесення всієї суми протягом п'яти років, а третини суми — протягом одного року. При цьому мінімальний обсяг інвестицій має перевищувати розмір балансового прибутку підприємства протягом останнього року.

Сергій ВЛАД.

Скуштувати сиру ой хочеться!

Аукціони

НА СЕРПНЕВОМУ аукціоні пакети акцій виставили на продаж 13 підприємств Херсонщини, переважно переробних, таких, як ВАТ «Херсонський міськмолзавод», «Новотроїцький м'ясокомбінат», «Генічеський сироварний комбінат», «Новокаховський завод плавлених сирів» тощо. Ці підприємства добре відомі в області, тому охочих вкласти свої приватизаційні сертифікати задосить.

Проте названі товариства виставили на продаж незначну кількість акцій — від 10 до 30 відсотків номінальною вартістю 0,25 гривні.

—Переробні підприємства потрапили у складне становище, — розповіла начальник відділу Херсонського регіонального центру сертифікатних аукціонів Наталя Євстюніна, — фінансові картотеки їх порожні, господарства й населення неохоче здають їм продукцію, оскільки прагнуть отримати живі гроші. Але ті самі м'ясокомбінати розраховуватися з клієнтами не в змозі, бо грошові надходження йдуть на сплату боргів. Якщо відверто, то продаж акцій для них не вихід із скрути. Надія — на інвесторів.

Проте колишня популярність переробних підприємств добре слугує їм — не лише рядові громадяни, а й фінансові посередники зацікавилися ними. Правда, у Херсоні посередників небагато, можна полічити на пальцях після того, як розвалилися довірчі товариства — «піраміди». Прискіпливий погляд на херсонські м'ясокомбінати, харчосмакові фабрики кидають кияни, одесити, представники комерційних структур інших міст.

Кульмінацією продажу акцій означених підприємств став інформаційний ярмарок, проведений у Херсоні наприкінці серпня, на якому населення не лише отримало належну інформацію з практики приватизації об'єктів, а й подало заявки на придбання акцій.

Серед підприємств, що їх виставили на продаж за компенсаційні сертифікати, ласим шматком вважається «Джерело», що у Херсоні, де розливають безалкогольні напої, сухі та міцні вина. Колектив сподівається не тільки розливати пиво, яке інтенсивно завозять

в область з Миколаєва, Сімферополя, Києва, а й виробляти його. На думку фахівців, процес приватизації призведе до того, що це невелике підприємство може бути поглинуте фірмами, насамперед миколаївськими, які випускають або продають пиво. Вже нині начебто активно скуповують сертифікати «чужинці».

Іван КАЛИНИЧЕНКО.

Анонс

У вересні 1997 р. пакети акцій виставлять:

	відсоток до статутного фонду
ВАТ «Новокаховський домобудівний комбінат»	70
Промбаза ВАТ «Юг»	40
Бериславська харчосмакова фабрика	27
Херсонська маслосирбаза	10
Цюрупинський райагробуд	31
Великоолександрівський агропостач	20
Горностаївський агропостач	26,1
САТП 2104, Берислав	21
САТП 2107, Каховка	6
АТ «Херсонський хлібокомбінат»	3,4
Великолепетиська харчосмакова фабрика	10
Нововоронцовське РТП	40

Приватизація є, а коштів... нема

НА ВОЛИНІ форму господарювання змінили більш як 1200 об'єктів державної власності. Ще минулого року завершено малу приватизацію. Тепер на Волині приступили до приватизації об'єктів АПК, куди входять зернозберігальні, переробні та хлібопекарські підприємства. Триває продаж акцій великих і середніх промислових підприємств. Про це та інше розмова із заступником начальника регіонального відділення Фонду державного майна України по Волинській області Василем Крутієм.

— Згідно з розпорядженням ФДМУ регіональне відділення не має права кредитувати приватизовані підприємства, — сказав Василь Петрович. — У нашому розпорядженні залишається тільки 11,27 відсотка коштів, що одержано від приватизації. Але і їх можна використовувати у суворій відповідності до статей витрат, визначених Фондом держмайна України. Простіше кажучи, заробленими коштами розпоряджаються центральні органи. На мою думку, доцільно якусь частину залишати в регіоні, де, за погодженням із місцевими органами влади, використовувати за потребою.

— У Луцьку ходять чутки, нібито кошти, залишені регіональному відділенню фонду, використовуються на покриття дефіциту місцевого бюджету, що заборонено Законом України про приватизацію майна державних підприємств. Це правда?

— Так. У 1995 році наше відділення перерахувало облдержадміністрації 46 тисяч гривень, з них у фонд соціальної підтримки — 36 тисяч гривень. 1996 року перераховано 15 тисяч гривень. Ми не вважаємо, що вчинили щось протизаконне. Знаємо складну фінансово-кредитну ситуацію в області. Як чимало вчителів, лікарів опинилися на безгрошів'ї... Хоч і пішли на порушення, але в ім'я людини. Якоюсь мірою це і є захист прав рядових акціонерів. Бо формально наші акціонери мають права, а на практиці вони абсолютно не захищені. Займається сьогодні цими питаннями і Волинське територіальне управління Державної комісії з цінних паперів та фондового ринку. Йдеться про захист прав власності на цінні папери, необхідні умови для розвитку добросовісної конкуренції.

— Василю Петровичу, в регіональному відділенні Фонду держмайна створено відділ роботи з роздержавленими підприємствами та господарськими товариствами. Чим конкретно займається цей відділ?

— Двома словами: контролем за роботою приватизованих підприємств, захистом прав рядових акціонерів. Біда в тому, що люди не знають своїх прав та обов'язків. Суцільний нігілізм. Після приватизації підприємства, наприклад, рядовий працівник має право брати участь в управлінні справами товариства, у розподілі прибутку, одержувати дивіденди, отримувати достовірну інформацію про діяльність підприємства тощо. Ніде правди діти, не всі підприємства та організації після приватизації займаються тією формою господарювання, яку обрали перед приватизацією. До них і застосовуємо відповідні санкції.

— Які саме?

— Розриваємо договір купівлі-продажу. Так вчинили з Луківською дільницею Ковельського заводу «Турія», АЗС у селах Брище і Радомишль Луцького району.

— Постійно чуємо скарги: на приватизованих підприємствах не платять дивідендів. А чи є у вас позитивні приклади?

— Таких небагато, але є. Наприклад, у колективах ЗАТ «Луцька кондитерська фабрика» працівники вчасно одержують зарплату і дивіденди. Після приватизації цілісний майновий комплекс орендного підприємства «Вербена» з Луцька почав працювати значно краще, ніж до приватизації. Товарообіг збільшився у 6 разів, 5 нових працівників прийняли на роботу. Якщо працівники підприємства не одержують дивідендів, це ще не означає, що тут працюють погано. Часто-густо чистий доход спрямовують на розвиток і поновлення основних засобів виробництва. Але такою інформацією члени колективу повинні володіти.

— Багато розмов сьогодні про залучення іноземних інвестицій. Проведення приватизації сприяє цьому. І найпоширенішою формою інвестиційного співробітництва є створення СП, а їх в області налічується 186. Але не чути, щоб комерційна інофірма купила пакет акцій приватизованого підприємства...

— Словацька фірма «Хемосвіт» під інвестиційні зобов'язання придбала пакет акцій — 50 відсотків плюс одну акцію заводу «Луцькпластмас». До того ж ця фірма на ринку цінних паперів скупила ще приблизно 32 відсотки акцій цього ж підприємства. Отже, сьогодні «Хемосвіт» володіє 82 відсотками акцій «Луцькпластмас». Інвестиції за три роки сягнуть 3,5 мільйона доларів. А всього протягом першого півріччя нинішнього року на Волині зареєстровано 8 іноземних інвестицій на суму майже 7 мільйонів доларів США, які спрямовано в харчову та деревообробну промисловість.

Вів розмову Богдан БЕРЕКЕТА.

Волинська область.

Сертифікатні ужинки

СЕРПЕНЬ був напружений і результативний не тільки на хлібних, а й на приватизаційних ланах Тернопільщини. В області майнові приватизаційні сертифікати вже отримали 94,4 відсотка населення. Це один з кращих показників у державі.

Плідно потрудилися протягом восьми місяців поточного року регіональне відділення Фонду державного майна та центр сертифікатних аукціонів — від фізичних та юридичних осіб прийнято більш як вісім тисяч заяв на придбання акцій за приватизаційні майнові сертифікати (всього заявлено понад 14 тисяч). Приємно відзначити, що 54 відсотки сертифікатів подано на придбання акцій на суму 136 тис. гривень підприємств Тернопільщини.

Протягом цього року регіональне відділення ФДМУ підготувало пакет акцій 142 відкритих акціонерних товариств за компенсаційні сертифікати. Зрозуміло, стартова ціна визначалася інвестиційною привабливістю, нетрадиційними підходами керівників підприємств до створення рекламно-інформаційного іміджу, наявністю перспективних бізнес-планів тощо. У цьому контексті характерний приклад, як спеціалісти регіонального центру сертифікатних аукціонів влаштували аукціон з продажу тернопільського молокозаводу «Галичина». Спільно з керівництвом підприємства завчасно організували широку рекламну кампанію, випустили цільові приватизаційні лотереї тощо. У результаті підприємство отримало утричі більше сертифікатів, ніж передбачалося, а двадцятьом акціонерам випали цінні призи.

На тридцять перший сертифікатний аукціон, який відбудеться на день міста в Тернополі, запропоновано дванадцять перспективних підприємств, зокрема, Бережанський консервний завод, Теребовлянська взуттєва фабрика, Тернопільська швейна фабрика, завод «Ватра-Козова» та Заліщицький консервний завод. Із керівниками згаданих підприємств домовлено про продовження речових лотерей для майбутніх акціонерів, що, на думку регіонального відділення ФДМУ, стимулюватиме активність аукціону й залучення сертифікатів.

Поряд з проведенням великої приватизації останнім часом в області набуває широкого розмаху мала приватизація. До бюджету нинішнього року надійшло 910 тисяч гривень. А скоро на конкурсній основі буде реалізовано державні підприємства «Тернопільдерев», «Облтара», автозаправні станції у селах Кулакові, Германівка та Буданів. Про ці та деякі інші аспекти приватизації на Тернопільщині йшла мова на черговому засіданні прес-клубу ринкових реформ, який провели голова обласної організації Спілки журналістів України Микола Лівінський, директор регіонального центру сертифікатних аукціонів Андрій Хоміцький та заступник голови регіонального відділення Фонду держмайна України Ольга Гладій.

Богдан НОВОСЯДЛИЙ.

Тернопіль.

Візит

Із бомбардувальниками не склалося...

Завершується триденний візит в Україну міністра оборони Росії Ігоря Сергєєва. Підписано дві угоди: про співробітництво в області військової розвідки та про контроль за якістю продукції, що поставляють збройним силам України та Росії.

Сьогодні Ігор Сергєєв має зустрітися з Президентом України Леонідом Кучмою. Напередодні, в інтерв'ю «Інтерфакс-Україна», Л. Кучма висловився за потребу налагодити співробітництво з Міноборони Росії, схарактеризувавши російського міністра як «дуже поважну людину», котру він «добре знає». За словами Президента, Україна розуміє, що вся її військова техніка — російська, тому співробітничати просто необхідно.

Утім, під час візиту Ігоря Сергєєва остаточно з'ясувалося, що Росія не придбає українські стратегічні бомбардувальники Ту-95МС (23 літаки) та Ту-160 (19 машин), які дислокуються у Прилуках та Узині й Україні нині не потрібні. Таким чином, кількарічні переговори, точніше — торги, завершилися безрезультатно. Хоча, за словами російського міністра, українська та російська сторони не відмовилися від пошуку інших взаємоприйнятних варіантів. Його український колега Олександр Кузьмук додав, що експертам доручено «поміркувати, як можна використати бомбардувальники в іншій галузі, не як стратегічні авіаційні комплекси».

Відповідаючи на запитання щодо ставлення російської сторони до навчань «Морський бриз—97» Ігор Сергєєв сказав, що позицію російської сторони було висловлено раніше. Водночас міністр зазначив: після «зміни мети й характеру навчань це ставлення стало м'якшим».

Успіхи й «гріхи» Словаччини

ЗАВТРА Словацька Республіка відзначатиме 53-тю річницю Словацького національного повстання, а 1 вересня —День Конституції. Обидві дати є в Словаччині державними святами. Вітаємо!

Національне повстання словаки вважають однією з найважливіших подій своєї історії, воно також належить до найвизначніших антифашистських виступів. 29 серпня 1944 року почалася окупація території республіки відступаючими німецькими військами, але сформовані ще 1942 року партизанські загони, в яких пліч-о-пліч зі словаками боролися представники інших народів і національностей, протягом трьох місяців успішно протистояли грізному противникові. Але сили були нерівні, повстанці відійшли в гори, де продовжили опір аж до приходу Червоної Армії.

А от День Конституції — свято для словаків порівняно нове. 1 вересня 1992 року депутати Словацької Національної Ради (парламенту) ухвалили основний закон держави, створивши тим самим цікавий прецедент: Конституція Словацької Республіки з'явилася ще до формального виникнення незалежної Словаччини (це сталося на три місяці пізніше — 1 січня 1993 року).

П'ятий рік існує перша в історії словаків незалежна демократична держава. Справи йдуть успішно. Приміром, приріст валового внутрішнього продукту за перше півріччя нинішнього року склав 5,1 відсотка, запланований цьогорічний показник інфляції становить 6,3 відсотка, безробіття — 12. Середня зарплата словаків дорівнює 260 американським доларам.

Трохи складнішою для Словаччини є зовнішньополітична ситуація. Незважаючи на всі зусилля, країна не потрапила до списку «першочерговиків» ні на вступ до НАТО, ні до ЄС. Часто можна почути думку навіть про «міжнародну обструкцію» молодої держави, і причиною такого ставлення в Братиславі називають прагнення уряду Владіміра Мечіара проводити незалежну економічну лінію, що проявляється також і в чітко виражений приватизаційній політиці, спрямованій на підтримку вітчизняного підприємця. Як писав нещодавно у газеті «Словенска Република» голова комітету в закордонних справах Національної Ради СР Душан Слободнік, «просто не віриться, що наприкінці XX століття, за часів інформаційного буму можна так однобічно, суб'єктивно оцінювати молоду державу, «смертний гріх» якої полягає в тому, що будує вона свою державність демократичним ринковим шляхом, віддаючи перевагу словацьким підприємцям, щоб вирішальної ролі в її економіці не мали чужинці».

Сподіваємося, втім, що все в наших сусідів буде гаразд. Принаймні, цього їм бажаємо.

Анатолій МАРЦИНОВСЬКИЙ.

На знімку: готель «Київ» на Кам'яній площі у Братиславі.

Молдова теж відсвяткувала. Тепер до роботи?

УЧОРА свій День незалежності відсвяткувала Молдова. Якими бачать минулі шість років наші сусіди, як оцінюють україно-молдовські відносини? На це запитання відповідає Тимчасовий Повірений у справах РМ в Україні Валеріан ВЕРСТЮК:

— Наперекір труднощам, через які Республіці Молдова судилося пройти в цей період (внутрішня політична нестабільність, збройний конфлікт на Дністрі, стихійні лиха, надмірна залежність від чужих енергетичних джерел тощо), сьогодні можемо констатувати: наша держава ствердилася як демократична і правова. А починали практично з нуля: без кадрів, техніки та озброєння, без необхідного досвіду...

Особливого значення керівництво нашої республіки надавало й надає зовнішній політиці. Розташована у специфічній географічній зоні, де перетинаються інтереси багатьох держав, Республіка Молдова наполегливо прагне підвищити свій міжнародний авторитет. У березні 1992 року держава стала повноправним членом ООН, доволі плідним є співробітництво Молдови з ОБСЄ — зокрема, у врегулюванні придністровського конфлікту та прискоренні виведення з цього регіону російських військових формувань. Безумовним досягненням у галузі зовнішньої політики є вступ РМ до Ради Європи: адже Молдова стала першою країною колишнього СРСР, прийнятою до цієї шанованої організації.

Зміцнюються двосторонні зв'язки з іншими державами, також і з Україною. Нині ми маємо більш як 60 різноманітних двосторонніх договорів та угод. Робота з подальшого вдосконалення нормативної бази триває. Наприклад, створено робочі групи для підготовки проекту договору про україно-модовський Митний союз. Цей дуже важливий документ покликаний удосконалити митно-тарифну систему, митний контроль, збільшити кількість пунктів переходу через державний кордон з метою розширення товаропотоків. Ми сподіваємося, що реалізація спільних планів дасть змогу, крім створення Митного союзу, остаточно врегулювати питання про права власності між РМ та Україною, зняти інші проблеми, що стримують ефективніший розвиток торгово-економічного співробітництва між нашими державами.

Володимир СТРОЙ, «Голос України» (з Риги)

А міністр культури проти...

ПРОБЛЕМА вступу до НАТО викликає суперечки не лише в Україні. В Балтійських країнах з'явилися критики ідеї якнайшвидшого вступу до цієї організації. І це не опозиціонери, а представники правлячих кіл.

Міністра культури Естонії Яака Алліка критикують не за стан культури в країні, не за злиденні заробітки представників цієї галузі. Норовистий міністр дозволив собі засумніватися в тому, що не прийнято брати під сумнів у сьогоднішній Естонії.

Ще б пак! В одній з провідних газет він порівняв сили оборони держави з курсами зі збирання картоплі та дідівщини, на яких солдатів на основі тактики першої світової війни і зі зброєю другої світової війни намагаються підготувати до третьої світової.

На думку міністра культури, людські й фінансові ресурси маленької Естонії не дають змоги їй створити армію, здатну протистояти зовнішній загрозі. Він переконаний, що гарантувати безпеку Естонії можна лише шляхом створення стабільного суспільства і військово-політичного співробітництва з іншими країнами Балтії. Якщо це вдасться і Росія не буде заперечувати, то НАТО без додаткових витрат візьме на себе гарантії безпеки Естонії.

Яак Аллік — перший політик високого рангу, що відкрито виступив проти беззаперечного досі курсу на приєднання Естонії до НАТО. Природно, його демарш викликав різку критику з боку міністра оборони Андруса Еевеля та інших високопосадових політиків.

Однак, він відображає настрої інтелігенції Естонії.

Хроніка. Факти. Події

● *Делі*

Обстановка залишається нестабільною

Війська Індії та Пакистану продовжують обстріл із далекобійних артилерійських гармат і важких мінометів позицій одне одного в секторі Урі на лінії контролю у штаті Джамму й Кашмір, а також у зоні високогірського льодовика Сіачин у Гімалаях. В інших районах на північному кордоні встановився хиткий спокій, повідомив журналістам представник Міністерства оборони Індії. Обстановка на прикордонному рубежі, що розділяє контрольовані Індією й Пакистаном райони Кашміру, залишається нестабільною. Військовослужбовці республіки змушені підтримувати високий ступінь боєготовності через перестрілки, що спалахують щодня.

● *Коломбо*

Морські баталії

Два судна тамільських сепаратистів знищено під час морського бою з кораблями ВМС Шрі-Ланки неподалік від північно-східного узбережжя країни. Загін патрульних катерів ланкійських ВМС атакував ескадру з кількох суден екстремістів із морського підрозділу угруповання «Тигри звільнення «Тамїл ілама». В ході бою, що тривав кілька годин, три кораблі сепаратистів потоплено; ще два, діставши значні пошкодження, зуміли відступити і зникнути на одній зі своїх морських баз біля північно-західного узбережжя.

● *Бонн*

Ділові кола Німеччини зацікавлені у співробітництві

Переговори з керівниками ФРН, зустрічі з провідними представниками ділових кіл цієї країни, підписання низки документів про співробітництво передбачає програма чотириденного візиту до Німеччини президента Туркменистану Сапармурада Ніязова.

● *Вашингтон*

Під дахом заморського дому

Сполучені Штати надали політичний притулок двом північнокорейським дипломатам, заявив тут представник держдепартаменту Джеймс Рубін. За його словами, притулок було надано послові КНДР в Єгипті Чан Син Гилю, його дружині, а також його братові Чан Син Хо, що перебував на дипломатичній посаді в Парижі.

● *Пномпень*

Капітуляції не буде

Уряд Камбоджі запропонував військам, що захищають населений пункт Осмач на північному заході країни, «скласти зброю і здатися». Офіційний представник уряду заявив, що уряд «не стане переслідувати» солдатів —захисників Осмача. Принц відкинув урядову ініціативу, схарактеризувавши її як «пропозицію беззастережної капітуляції».

За повідомленнями кореспондентів «ГУ» та зарубіжних агентств.

Незвичний метод боротьби з проституцією

Дедалі більшої популярності в Канзас-Сіті (штат Міссурі) набуває програма «Джон ТВ», яку транслюють на одному з каналів кабельного телебачення. Її жанр різко відрізняється від усіх інших, а тривалість постійно змінюється, повідомляє «ІТАР-ТАКС».

Ідеться про те, що під час «Джон ТВ» глядачі можуть побачити на екрані поліцейські фотографії затриманих повій та їхніх клієнтів (останніх на жаргоні називають «джонами»): із прізвищами, адресами й родом занять. Кількість затриманих «нічних метеликів» та їхніх ловців визначає тривалість програми. Згідно з повідомленнями місцевих поліцейських дільниць, «Джон ТВ» доводить свою ефективність — послуги повій у їхніх районах стали мати менший попит. Але постає інше запитання: чи відповідають такі неоднозначні методи «виховання» широко рекламованому іміджу «найвільнішої країни світу»? Простіше кажучи, як отака свобода узгоджується з публічним розголосом делікатних нюансів особистого життя?

Україномовну Варварівку — до російськомовної школи

Проблема

НЕЧУВАНИЙ у цих місцях прецедент сколихнув не лише владні чиновницькі кабінети, а й не заангажованого до будь-якої сенсації обивателя: Миколаївську СШ № 61, в якій навчаються діти приміського суто україномовного мікрорайону Варварівки, з наступного навчального року міське управління освіти перевело на російську мову навчання.

У Варварівці дві школи. В обох у середньому навчаються до семиста дітей. Обидві мають давню історію і з'явилися свого часу як українські школи. Україномовною, незважаючи на російськомовну моду в навчальних закладах міста 70-х років, досі залишається і сусідня СШ № 60. Останні років п'ятнадцять-двадцять СШ № 61 вважали «змішаною» — поряд з україномовними тут функціонували й російськомовні класи, хоча насправді дітей росіян мізерна частка.

Досі обидві школи були підпорядковані Миколаївському райвідділу освіти. З півроку тому, коли Миколаївський район в результаті муніципальних реформ набув статусу міського, господарем шкіл стало міське управління освіти, очолюване Олексієм Реутенком. Саме він і приїхав наприкінці третьої чверті до школи і, порозумівшися з директором СШ № 61 В. Шипіловим (від якого у школі ніхто не чув ще й слова державною мовою, а пояснює він це тим, що він — росіянин), поставив педагогічний та батьківський колективи перед фактом, що їх школа перетворюється на російськомовну. Одразу після цього «візиту» в розпалі навчального року кілька класів учнів-початківців, що навчалися українською, перевели на російську мову навчання. Батькам учнів п'ятих та шостих класів, які з першого року опановували ази науки державною мовою, В. Шипілов заявив:

— Або пишіть заяви, щоб у новому навчальному році ваші діти вчилися російською мовою, або ж переводьте їх до сусідньої школи. Моя відтепер буде лише російськомовною.

Батьки запротестували. Пішли скарги в усі інстанції. Спершу на сторінках обласної преси з'явилася їх колективна заява. Згодом — критична публікація «Школу — під Шипілова, міську освіту — під Реутенка». Досі з номера в номер газета публікує численні відгуки на ці два матеріали. Врешті, надійшла й офіційна відповідь і від самого Реутенка. Свої неухильні дії Олексій Олексійович пояснює тим, що він керується постановою від 22.07.1993 р. «Про недоліки у впровадженні української мови навчання у навчально-виховний процес», в якій піддано критиці практику змішаного українсько-російського мовного середовища в школах.

Та, посилаючись на цей документ, він і словом не прохопився про те, що провідним документом для освітян є все ж «Державна програма розвитку української мови та інших національних мов в Україні на період до 2000 року», у ст. 21 якої йдеться: «Створити умови для забезпечення конституційного права громадян навчати дітей рідною мовою. Привести мережу навчально-виховних закладів у відповідність з національним складом і потребами населення». Адже все так просто!

До початку нового навчального року залишилося мало. І батьки майбутніх першокласників мусять писати заяви.

— Ви справді свідомо прийняли рішення навчати дитину в школі російською мовою? — запитую у матері Оленки.

— Що це ви ставите такі смішні запитання? —навіть обурилася та. — Мешкаємо ми аж біля турбази. Це з півкілометра до 61-ї. А україномовна 60-та від цієї школи — ще за кілометр. Щоб дитині дістатися до неї, треба переходити дві автостради з шаленим рухом транспорту. Моя школярка ще зовсім горошинка, то чи можу я так нехтувати її безпекою, посилати до школи за півтора кілометра. Сама я вчилася у цій школі, та й батьки мої її закінчували. Нам поталанило — тоді була вона україномовна. Тепер — наче світ перевернувся, бо і державу свою маємо, а дітей мусимо переводити на іншомовні підручники.

Точніше не скажеш...

Олександра МЕНТЕЛЬ, журналістка — спеціально для «Голосу України».
Миколаїв.

Світлим рядком

Про ПТУ потурбуйтеся

Працюю листоношею, але лист до газети пишу вперше. У мене троє дітей: Ліля 17 років, Льоня — 16 і Сашко — 7. Так сталося, що мені довелося ставити їх на ноги самій. Як кожна мати, я хочу, щоби мої діти були не лише добре виховані, а й улаштовані в житті. А це насамперед передбачає хорошу освіту. По закінченні школи Ліля пробувала вступити до медучилища, але не пройшла за конкурсом. Ми дізналися: в Острозькому ПТУ № 28, що в сусідній Рівненській області, з'явилася спеціальність бухгалтера. Порадилися, поїхали, подивилися і вирішили, що це гарний фах. Ось уже два роки, як донька вчиться на бухгалтера. А потім продовжуватиме навчання в інституті.

Наступного року питання, куди вступати Льоні, вирішилося простіше. Хай навчається разом із сестрою, за спеціальністю тракториста-машиніста широкого профілю з правами шофера категорії «С». І мені спокійно, що діти разом. В училищі триразове харчування, мешкають вони в гуртожитку. Ліля — у гуртку народної творчості, Льоня — у театральному. І радіє моє материнське серце. Не дає спокою лише одне: а що як це училище закриють? Або ж переведуть на місцевий бюджет. Замисліться, скількох дітей таким кроком можна знедолити, викинути просто на вулицю. Дайте можливість нашим дітям посісти гідне місце в житті!

Н. ПІДДУБНЯК.
Сушівці
Хмельницької області.

Абзац з листа

Арифметика учнівської зарплати

Раніше було так: учням ПТУ виплачували третину їх зарплати, коли йшлося про практику. Друга третина потрапляла до держбюджету, а решта йшла на зміцнення матеріально-технічної бази училища. Нині доцільно встановити таке співвідношення: 75 відсотків виплачувати учневі, 25 — залишати в училищі.

Марко ШАФАРЕНКО, відмінник державних трудових резервів.
Київ.

А ми дітей до школи не дамо!

У нас двоє школярів. Подейкують, що школи будуть платні. З чого платити, коли нема грошей на обід, взуття і зошити? Адже зарплату видають раз на квартал — 50 гривень. То ми дітей до школи не пускатимемо зовсім! Може, з усього міста класів зо два першокласників і наберуть — дітей відносно забезпечених батьків. Звичайно, можна робити платне навчання, коли держава й люди багаті...

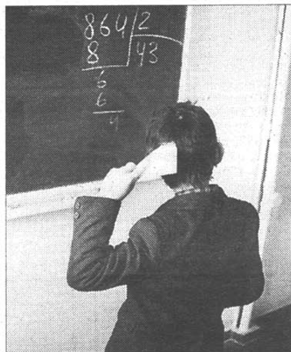
Сім'я АНТОНЮКІВ.
Тернопіль.

Інформатика — розкіш?

Усупереч нормативним документам, що забороняють перетарифікацію та зміну навчальних планів всередині навчального року, саме протягом року було вилучено з навчального плану окремі предмети і зменшено обсяги інших предметів. На районному, так би мовити, рівні. Чим школярі нашого району гірші за інших дітей, що їх позбавили можливості вивчати математику, інформатику чи англійську в обсязі, потрібному для вступу до вищих навчальних закладів? А на цей навчальний рік пропонують такий режим навчання: з 14.08 по 1.12 та з 24.02 по 25.05.

Л. ЦИГАНЮК, А. ОНИЩЕНКО — усього 90 підписів.
Буринь
Сумської області.

Дозвольте списати... Будь ласка!

Усі — учні, вчителі, дирекція, районо, облуно й Міносвіти — знають: якщо не дати списати на випускних іспитах, не один десяток випускників не отримають атестата. Бо під час пересічної контрольної в пересічному класі, трапляється, половина учнів отримують «незадовільно». Завдання, будемо відверті, не до снаги багатьом школярам попри всю їхню наполегливість. Тим часом на іспитах у дев'ятих і одинадцятих класах — жодної двійки! Що, рівень знань за декілька днів так підскочив? Навряд чи. Просто учні старанно списують, а педагоги старанно заплющують на це очі, а в декотрих школах навіть вдаються до переписування екзаменаційних робіт. Бо ж виставити «незадовільно» означає залишити учня на повторний курс чи без атестата. Ось де в свідомість дитини закладається переконання, що реальний стан речей —нічого, а «проформа» — все!

Пропоную

В окремих вечірніх школах доходить до того, що учні не хочуть переписати вже готову виконану роботу. І нічого — отримують атестат. Але вихід є: у кожному класі запровадити диференційований підхід до навчання. Міністерству слід дати дозвіл на переведення і випуск учнів з оцінкою «незадовільно» або записом "не атестований". Це підвищить авторитет учителя, спонукає школяра до чесної праці й завадить декому з випускників зайняти чуже місце у вузі, щоби згодом держава отримала посереднього фахівця. Зрештою, піднявши престиж атестата, можна приймати до вузів на підставі лише конкурсу атестатів і співбесіди.

Я за те, щоб відновити на іспитах представництво з інших шкіл. І тоді, хай колеги дарують мені відвертість, — третина, коли не половина, претендентів на медалі... відпаде.

Федір ЛЮДНИЙ, голова ради ветеранів Кам'янської СШ № 1 імені О. Пушкіна.
Черкаська область.

Прошу слова

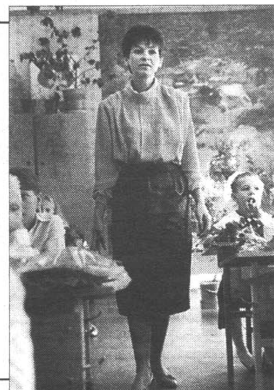
Де ви, нові гуманісти?

Завдання, визначене новою Конституцією, полягає в тому, щоб перейти від тоталітарного суспільства до громадянського, від ідеологічного примусу та нівелювання особистості до визнання самобутності кожного. Це завдання покладається передусім на вчителів. А чи готовий наш учитель до цілком нової для себе ролі? Адже дипломований педагог п'ять років у вузі, а потім усе практичне життя, шліфувався на основах «антагонізму», «інтернаціоналізму», «атеїзму», «комунізму» та інших «ізмів». Крім того, вчитель жив у постійних турботах: збирав разом з дітьми металобрухт і макулатуру, розповсюджував журнали, брав «активну участь» у суботниках, допомагав колгоспам у їх постійній битві за врожай, був пропагандистом, засуджував або палко підтримував, коли наказували згори, сумував з приводу і скрізь виявляв пильність. Він був вічним борцем з собою і з усіма.

Завдяки такій системі педагогіка стала класово-бригадною, по суті — колективізованою, стадною.

Україна за п'ять років незалежності стала інша, але про принципово нову гуманітарну освіту та гуманістичну школу поки що казати не випадає. Одне з головних завдань держави — підготувати вчителя-гуманіста. Інакше і школа, і суспільство приречені.

Олексій ЖУРКО, завідувач кафедри гуманітарної освіти Хмельницького обласного інституту вдосконалення вчителів, кандидат історичних наук.
Хмельницький.

Інформація про додатковий випуск акцій відкритого акціонерного товариства «Рассвет»

1. Характеристика емітента

Назва: Відкрите акціонерне товариство «Рассвет».

Місцезнаходження: 330059, Запоріжжя, вул. Парамонова,15а.

Акціонерне товариство відкритого типу «Рассвет» зареєстровано Запорізькою міською радою народних депутатів (розпорядження від 10 квітня 1995 року № 693 р) та перереєстровано за № 164 від 7 травня 1996 р. у зв'язку зі зміною найменування на Відкрите акціонерне товариство «Рассвет» Запорізькою міською радою народних депутатів (розпорядження від 5 травня 1996 року № 789 р.).

Товариство створено з метою одержання прибутку шляхом найповнішого задоволення потреб громадян, підприємств у товарах та послугах, які надає товариство.

2. Предмети діяльності:

— теплопостачання;

— автомобільне господарство;

— конструкторські та проектні організації самостійні;

— оптова торгівля недержавних організацій, крім споживчої кооперації;

— колегії та юридичні консультації адвокатів;

— охорона громадського порядку і безпека.

Опис ділової діяльності емітента за 1996 р. та перше півріччя 1997 р.:

На 01.07.97 р. ВАТ «Рассвет» виступає засновником дочірніх підприємств, товариств, 90% статутного фонду яких належить ВАТ «Рассвет» і які об'єднані з ВАТ «Рассвет» стосунками господарсько-фінансового управління.

ВАТ «Рассвет» об'єднує в єдиному виробничо-технологічному ланцюгу:

— виробництво теплової енергії і гаряче водозабезпечення для підприємств, установ і житлового фонду двох районів м. Запоріжжя (приблизно 25% загальноміського обсягу виробництва теплової енергії, що використовується для комунальних потреб), а також для споживачів села Велика Білозірка і смт. Степногірськ Запорізької області;

— проведення ремонтних робіт і комплексного обслуговування енергообладнання і теплових мереж;

— розробка проектно-кошторисної документації об'єктів промислового і цивільного будівництва.

Виробничо-господарська діяльність ВАТ «Рассвет» забезпечена усіма видами енергоресурсів, виробничою інфраструктурою, засобами транспорту та зв'язку кваліфікованими кадрами робітників і спеціалістів, компетентним, професійно підготовленим керівництвом.

Доходи за 1996 р. становили 917,1 тис. грн.;

за послуги з розробки проектно-конструкторської документації — 152,51 тис. грн.;

за послуги від реалізації теплоенергії — 752,74 тис. грн.;

за послуги з програмного забезпечення — 11,85 тис. грн.

Дебіторська заборгованість на 01.01.97 р. — 6164,5 тис. грн.

Кредиторська заборгованість на 01.01.97 р. — 3728,6 тис. грн.

Балансовий прибуток на 01.01.97 р. — 211,2 тис. грн.

Баланс на 01.01.97 р.

Актив	Сума, тис. грн.	Пасив	Сума, тис. грн.
1. Основні засоби та інші позаоборотні активи	10940,3	1. Джерела власних та прирівнених до них коштів	13435,9
2. Запаси і затрати	91,2	2. Довгострокові пасиви	—
3. Грошові кошти, розрахунки та інші активи	6383,0	3. Розрахунки та інші пасиви	3978,6
Баланс	17414,5	Баланс	17414,5

Доходи за перше півріччя 1997 р. становили 39,4 тис. грн.:

за послуги з розробки проектно-конструкторської документації — 39,4 тис. грн.

Дебіторська заборгованість на 01.07.97 р. — 4452,6 тис. грн.

Кредиторська заборгованість на 01.07.97 р. — 4132,0 тис. грн.

Балансовий прибуток на 01.07.97 р. — 48,2 тис. грн.

Баланс на 01.07.97 р.

Актив	Сума, тис. грн.	Пасив	Сума, тис. грн.
1. Основні засоби та інші позаоборотні активи	14777,5	1. Джерела власних та прирівнених до них коштів	14525,1
2. Запаси і затрати	16,5	2. Довгострокові пасиви	—
3. Грошові кошти, розрахунки та інші активи	4563,1	3. Розрахунки та інші пасиви	4832,0
Баланс	19357,1	Баланс	19357,1

Статутний фонд на момент прийняття рішення про збільшення становить 548 412 (п'ятсот сорок вісім тисяч чотириста дванадцять) гривень.

Статутний фонд на момент реєстрації випуску цінних паперів було сплачено повністю.

Чисельність службовців за станом на 01.04.97 р. становить 123 особи.

Основні професійні дані про посадових осіб:

Сабашук Петро Павлович — генеральний директор відкритого акціонерного товариства «Рассвет».

Освіта вища (Вінницький політехнічний інститут, за фахом інженер-електрик), стаж роботи — 23 роки, в тому числі на керівній роботі — 14 років;

Ванін Валерій Олександрович — перший заступник генерального директора.

Освіта вища (Рудненська філія Казахського політехнічного інституту, за фахом гірничий інженер-електрик), стаж роботи — 31 рік;

Сахаров Володимир Антонович — директор з будівництва.

Освіта вища (Севастопольський приладобудівний інститут, за фахом інженер кораблебудування), стаж роботи — 14 років;

Хімочка Юрій Миколайович — директор з теплових мереж.

Освіта вища (Полтавський інженерно-будівельний інститут, за фахом інженер-будівельник), стаж роботи — 21 рік;

Патраманський Володимир Васильович — директор з фондового ринку.

Освіта вища (Київський університет ім. Т. Г. Шевченка, за фахом економіст), стаж роботи — 4 роки;

Скрипник Андрій Васильович— директор з економіки.

Освіта вища (Львівський торговельно-економічний інститут, за фахом економіст), стаж роботи — 27 років;

Гребеньков Сергій Васильович — директор з розвитку.

Освіта вища (Цілиноградський інженерно-будівельний інститут), стаж роботи — 25 років;

Панченко Віталій Антонович — голова спостережної ради.

Освіта вища (Київський політехнічний інститут, за фахом інженер-енергетик), стаж роботи — 41 рік;

Анохін Євген Володимирович — голова ревізійної комісії.

Освіта вища (Запорізький індустріальний інститут), стаж роботи — 19 років;

Небрат Євдокія Михайлівна — головний бухгалтер.

Освіта вища (Полтавський кооперативний інститут, за фахом бухгалтерський облік, контроль та аналіз господарської діяльності), стаж роботи — 24 роки.

Найменування контролюючого органу: товариство з обмеженою відповідальністю «Аудиторська фірма «Сатурн» (свідоцтво про державну реєстрацію № 22163398).

3. Дані про додаткову емісію

Рішення про додатковий випуск акцій прийнято на загальних зборах акціонерів (протокол № 5 від 30 квітня 1997 року).

Враховуючи загальне економічне становище на Україні, намічені плани реструктуризації та освоєння нових видів виробництва і те, що без залучення додаткових фінансових вкладень наступне відновлення неможливе, загальні збори акціонерів ухвалили рішення про додатковий випуск акцій.

Мета використання фінансових ресурсів, залучених від емісії: розширення виробництва, забезпечення господарсько-фінансової діяльності товариства.

Планований обсяг емісії:

451588 (чотириста п'ятдесят одна тисяча п'ятсот вісімдесят вісім) гривень.

Акції прості іменні.

Акції на пред'явника та привілейовані не випускаються.

Випуск акцій здійснюється у паперовій формі (сертифікат акцій).

Кількість додатково випущених простих іменних акцій — 451588 (чотириста п'ятдесят одна тисяча п'ятсот вісімдесят вісім) штук.

Номінальна вартість однієї акції — 1 (одна) гривня.

Акції випускатимуться серії Б з № 000001 по № 451588.

Принцип голосування: одна акція — один голос.

Порядок сплати дивідендів: дивіденди по акціях виплачуються за підсумками фінансового року товариства. За рішенням спостережної ради у поточному фінансовому році можуть виплачуватися проміжні дивіденди, але не частіше одного разу в квартал. Виплата дивідендів розпочинається через місяць після їх оголошення загальними зборами чи спостережною радою.

Розміщення та продаж акцій проводитиметься за адресою: 330008, Запоріжжя, вул. Каліброва,8.

День початку передплати акцій — 01.10.97 р.

День закінчення передплати акцій — 07.03.98 р.

Засновниками ВАТ «Рассвет» є члени організації орендарів «Рассвет К».

Привілеї власників цінних паперів:

Акціонери мають переважне право на придбання додатково випущених акцій товариства. При цьому акціонери мають право на придбання додатково випущених акцій за їхньою номінальною вартістю у кількості, пропорційній числу вже належних їм акцій товариства попередніх випусків. Зазначеним правом акціонер може скористатися не пізніш ніж за 30 діб до останнього дня передплати акцій самостійно, а також передати своє право третій особі.

Акції розповсюджуються серед юридичних осіб та громадян України шляхом відкритої передплати.

Передплата на акції здійснюється шляхом укладання угоди, відповідно до якої товариство зобов'язується видати покупцю сертифікат на загальну суму акцій після повної оплати їхньої курсової вартості та офіційної реєстрації випуску акцій.

Запланований курс продажу цінних паперів додаткового випуску — 2,50 (дві цілих і п'ять десятих) гривні.

Особи, які бажають придбати акції, зобов'язані сплатити повну вартість акцій до закінчення передплати.

Юридичні особи купують акції за рахунок коштів, які надходять до їх розпорядження після сплати податків та відсотків за банківський кредит. Фізичним особам акції продаються за рахунок їх власних коштів.

Акції товариства можуть бути придбані за рахунок наступних внесків: будинки, споруди, обладнання та інші матеріальні цінності, цінні папери, права користування землею, водою та іншими природними ресурсами, будинками, спорудами, обладнанням, а також інші майнові права, грошові кошти.

У разі перевищення чи недосягнення запланованого рівня передплати акцій додаткова емісія затверджується у розмірі проведеної передплати акцій.

У разі, коли передплата акцій не здійснилась, передплатникам повертаються внесені ними кошти не пізніш ніж через 30 днів.

Термін повернення грошей у разі відмови від випуску акцій — до 07.04.98 р.

Виплата доходів та проведення операцій з акціями здійснюватимуться товариством з обмеженою відповідальністю «Консалтингово-фінансова компанія «Альянс-ВІД» за адресою: 330000, Запоріжжя, вул. Леніна,77, кімн.93.

4. Перелік і результати попередніх емісій цінних паперів

1. Для формування статутного фонду було випущено прості іменні акції (свідоцтво № 219/1/95 від 8 червня 1995 р., видане Міністерством фінансів України).

Акції прості іменні.

Номінальна вартість акції — 1 гривня.

Фактична кількість випущених акцій — 548412 (п'ятсот сорок вісім тисяч чотириста дванадцять) штук.

Кількість реалізованих акцій — 548 412 (п'ятсот сорок вісім тисяч чотириста дванадцять) штук.

Нереалізованих акцій немає.

Обсяг статутного фонду зареєстровано у розмірі 548412 (п'ятсот сорок вісім тисяч чотириста дванадцять) гривень.

2. З метою залучення вільних коштів членів трудового колективу ВАТ «Рассвет» для інвестування, реконструкції та розширення виробництва було випущено облігації (свідоцтво № 261 від 13 грудня 1995 року, видане Запорізьким обласним фінансовим управлінням).

Запланований обсяг емісії — 137000 (сто тридцять сім тисяч) гривень.

Вид облігацій — іменні відсоткові.

Облігації випускалися:

серії А у кількості 600 штук номінальною вартістю 50 гривень;

серії В у кількості 4700 штук номінальною вартістю 10 гривень;

серії С у кількості 12000 штук номінальною вартістю 5 гривень.

Облігації не реалізовувалися.

Термін погашення — з 15.02.99 р. по 15.03.99 р.

5. Права акціонерів:

— акціонери мають право переваги на придбання додатково випущених акцій згідно з їх номінальною вартістю у кількості, пропорційній кількості належних їм акцій, якщо загальні збори акціонерів не приймуть іншого рішення;

— акціонери товариства володіють кількістю голосів пропорційно належним їм акціям, при цьому одна акція — це один голос.

— власники акцій мають право продавати, передавати, заповідати акції на власний розсуд з обов'язковою реєстрацією цього відчуження у реєстрі власників акцій. Право власності на акції настає з моменту внесення відповідних змін у системі реєстру.

Кількість іменних акцій, які є у посадових осіб за станом на 21.05.97 р.: 58001 акцій, що становить 9,97% від статутного фонду, в тому числі:

Анохін Є. В. — 1103 акції;

Ванін В. А. — 7662 акції;

Небрат Є. М. — 2698 акцій;

Панченко В. А. — 2772 акції;

Сабашук П. П. — 22920 акцій;

Сахаров В. А. — 2459 акцій;

Хімочка Ю. М. — 15051 акція;

Скрипник А. В. — 3336 акцій.

Дії щодо оздоровлення економічною діяльністю не проводилися.

6. Можливі фактори ризику

Для прийняття рішення щодо придбання акцій потрібно враховувати такі фактори ризику:

— погіршення загальноекономічного стану в Україні, яке обумовлює ризик усіх фінансових вкладень, в тому числі вкладень в акції;

— нестабільність податкового законодавства та інших норм, які регламентують господарську діяльність підприємств.

Арбитражным судом Донецкой области (340105, г. Донецк, б. Пушкина, 34) по заявлению Государственной налоговой администрации в г. Дзержинске возбуждены дела о банкротстве:

№ 26/1-16 — кооператива «Апрель» (юр. адрес: г. Дзержинск, пос. Новгородское, ул. Почтовая, 14/4, р/сч. 461536 в УСБ г. Дзержинска, МФО 334691);

№ 28/І-246 — МЧП «Риком» (юр. адрес: г. Дзержинск, пос. Кирово, ул. Юности, 20А/71, р/сч. 1468130 в УСБ г. Дзержинска, МФО 334691);

№ 29/І-246 — МЧП «Флора» (юр. адрес: г. Дзержинск, пос. Кирово, ул. Жданова, 11/2, р/сч. 468501 в АКБ «Надра»).

Имущественные требования кредиторов и заявления санаторов подавать в Арбитражный суд г. Донецка на протяжении одного месяца со дня опубликования объявления.

Арбітражний суд Закарпатської області (294008, м. Ужгород, пл. Народна, 1) порушив справу № 71/6 про банкрутство КСГП «Довжанське», 295212 с. Довге Іршавського району Закарпатської області, вул. Кутузова, № 79, р/р 400301 в ПІБ м. Іршаві.

Арбитражный суд Севастополя (335008, Севастополь, пл. Восставших, 6) возбудил дело №093/6 о признании банкротом ООО «Муссон-Строитель» (335053, Севастополь, ул. Вакуленчука, 20; р/с 4467149 в Укрсоцбанке).

В номер

• Ялта

Замість курортної поезії — некурортна проза

У Ялті склалася катастрофічна ситуація з фінансуванням невідкладних потреб міського господарства і виплатою заробітної плати працівникам бюджетної сфери. Нині заборгованість бюджетних закладів та організацій становить понад 27 млн. грн. і має тенденцію до збільшення. Водночас до кінця цього року ялтинська влада розраховує отримати в місцевий бюджет лише трохи більше 6 мільйонів гривень при 20 мільйонах відрахувань до республіканського та державного бюджетів. У місті припинено видачу харчування дітям-сиротам, медикаментів астматикам та діабетикам, вичерпався мінімальний запас ліків і донорської крові в закладах охорони здоров'я.

• Запоріжжя

Є на що подивитися

На міжрегіональну виставку «Машинобудування-97. Україна — Схід — Захід» з'їхалися представники 145 вітчизняних підприємств.

Потенційним споживачам є на що подивитися: серед представленого — і «важка артилерія», тобто екскаватори, автомобілі та причіпи, і необхідні в побуті речі, газові лічильники та машинні мастила.

• Чернігів

Злочин замовлено «малолєткам»?

Співробітниками карного розшуку заарештовано чотири учасники розбійного нападу на редактора обласної газети «Черниговский полдень» Костянтина Сердюка. Трьом з них — по вісімнадцять, одному — п'ятнадцять. Слідство перевіряє версію про замовлений акт насилля проти представника преси.

• Миколаїв

Переміг здоровий глузд

АТ «Миколаївський глиноземний завод» відновило поставки своєї продукції алюмінієвим підприємствам Росії. Вже до кінця нинішнього року туди буде відправлено, згідно з підписаними угодами, 300 тисяч тонн глинозему. А вісім місяців тому російські споживачі, по суті, блокували Миколаївський завод, вимагаючи особливих пільг і пропонуючи занижені ціни на вироблювану миколаївцями сировину.

Конструктивна критика лише на користь

Акціонерне товариство «Херсонський хлібокомбінат» останнім часом потіснило приватні пекарні. А незабаром конкуренція загостриться ще більше, бо на одному з заводів монтується нова технологічна лінія для виробництва хліба на густій опарі потужністю 15 тонн на добу. Іншими словами, херсонські пекарі благополучно пережили період масового насичення ринку своєю продукцією за всяку ціну й упритул підійшли до заповітної якості. Адже паляниці на рідкій опарі допомагали лише гнати вал. Добра українська господиня вдома ніколи її не застосовує.

— Ми вдячні за критику «Голосу України», який торік справедливо вказав на невикористані резерви, — каже голова АТ Галина Тукалова. — Тепер у продажу вистачає житніх сортів хліба, що мають підвищений попит у херсонців. Узагалі випускаємо 12 найменувань хлібної продукції, до того ж і невеличкі палянички. А ще 30 видів кондитерських, сім — макаронних виробів.

Раніше місцеві хлібозаводи мали проблему з реалізацією продукції через її обмежений асортимент і не завжди високу якість. Аж ось з'явилися конкуренти — власники міні-пекарень, які наповнили місто «турецькими» батонами та іншим небаченим тут товаром. Перед колись державними хлібозаводами постало завдання: різко змінити технологію. Крім того, вимели, як то кажуть, поганою мітлою численних крадіїв борошна, вершкового масла тощо.

Нині більше не сварять колишнє об'єднання «Херсонхліб», замість критики на його адресу надходять подяки споживачів. Та й у бюджет товариство стабільно вносить кошти. Бо ожило 15 фірмових магазинів підприємства, міська торговельна мережа жваво бере якісну хлібну продукцію. І зарплата в людей нарешті з'явилася, та й виплачується регулярно.

— Постійні нарікання на кризу, на нестачу якихось законів, — підсумувала Галина Федорівна, —вибивають із колії багатьох керівників. Але для того й керівник, щоб знаходити вихід з будь-якої ситуації.

Іван КАЛИНИЧЕНКО.

Херсонська область.

Фото Юрія ВЕНГЕРЕША.

Спонсор лотереї «ГУ-97»

Провінція

Сир за рецептурою абхазців

Цех з виробництва сиру організували у КСП «Дніпро» Світловодського району біженці з Абхазії. Виготовляють його за власною, особливою, технологією. За зміну цех переробляє до 800 літрів молока, з 14 літрів якого виходить один кілограм сиру. Смакує він не лише шанувальникам чаю, а й пива. Його охоче купують жителі села Павлівки, де працює цех, і міст Світловодська та Кременчука, куди абхазькі сировари постачають свою продукцію.

Микола ВОЛОК.

Кіровоградська область.

Цукати з кримського саду

Першу експериментальну партію цукатів з абрикосів випустили працівники Кримської помологічної станції, що під Севастополем. Помологи впровадили нову технологію виробництва смачних й корисних для здоров'я солодощів зі слив, айви, груш. За словами директора станції Валентина Негоди, цього року в господарстві визріває добрий урожай, який треба не лише зібрати й зберегти, а й уміло реалізувати. «Цукатне» виробництво дасть змогу підтримати наукові програми, що їх реалізують на Кримській помологічній станції.

Володимир ПРИТУЛА.

Севастополь.

До речі

І вашим, і нашим

На Кременчуцькому сталеливарному заводі канадські фахівці провели атестацію підприємства для подальшої співпраці з асоціацією американських заліз-ниць. Гості високо оцінили технічний і технологічний рівень виробництва. Тож, певно, домовленість про співпрацю буде досягнуто. Крім того, кременчуцькі сталеливарники опанували виробництво зливків під трубні заготовки для атомних станцій. Першу пробну партію вже відправлено на Дніпропетровський трубний завод.

Григорій ГРИНЬ.

Полтавська область.

Іржа вже не їстиме металу

Новинка

Виробництво нового захисного покриття для магістральних газопроводів налагоджено спільними зусиллями харківського «УкрНДІгаз» і АТ «Будівельник». Для його нанесення не потрібно попередньої підготовки металу, приміром очищення від іржі. Новинка, що проходила випробування у «Харківтрансгазі», показала фізичну стійкість, діелектричні і теплофізичні властивості, які тривалий час захищатимуть метал від корозії. Полімерне покриття наноситиметься на поверхню з допомогою серійних машин-розпилювачів. Відтак трубопроводи, що прокладають під землею і наземним способом, не зазнаватимуть впливу атмосферних явищ.

Харків.

Надалі — без нас...

Футбол. Кубок УЄФА. Матчі-відповіді кваліфікаційного раунду.

«Дніпро» (Дніпропетровськ) — «Аланія» (Владикавказ). 1:4 (перший матч — 1:2). 0:1 Гахокідзе, 3, 1:1 Шаран, 23, 1:2 Гахокідзе, 28, 1:3 Яновський, 33, 1:4 Кобіашвілі, 45.

На 10-й хв. Мізин не реалізував пенальті (воротар).

«Дніпро»: Близнюк, Поклонський, Парфенов, Козар, Белкін (Г. Кіласонія, 54), Мізин, Гецко, Паляниця, Мороз (Павлюх, 36), Нагорняк, Шаран (Дацишин, 82).

«Аланія»: Хапов, Пагаєв, Жутаутас, Джиоєв (Корнієнко, 80), Цвейба, Яновський, Кобіашвілі (Тедеєв, 85), Канищев, Гахокідзе, Цхакадзе, Авдєєв (Агаєв, 70).

Попереджено Цхакадзе, Авдєєва, Гахокідзе.

Суддя Карл-Ерік Нільсон (Швеція).

26 серпня. Дніпропетровськ. Стадіон «Метеор». 10 000.

«Ворскла» (Полтава) — «Андерлехт» (Брюссель). 0:2 (перший матч — 0:2). 0:1 Зеттерберг, 32, 0:2 Шифо, 43.

«Ворскла»: Ковтун, Костюк, Даїл, Хомин, Леженцев, Мочаган, Омельчук, Кислов (Кобзар, 70), Яремчук, Чуйченко, Бабич.

«Андерлехт»: Мілоевич, Селімеш, Шифо, Груїч, Пейреманс, Гоор, Деден (Таті, 90), Зеттерберг (Стойка, 79), Джонсон, де Бек, Ящук (Доль, 88).

Попереджено Омельчука, де Бека. На 85-й хвилині з поля вилучено де Бека (друга жовта картка).

Суддя Георг Дарден (Німеччина).

26 серпня. Полтава. Стадіон «Ворскла». 26 000 глядачів.

Сумно, та й годі. Адже наші команди зійшли з дистанції турніру Кубка УЄФА. А це означає, що помітно погіршав рейтинг України в єврокубках.

Особливо пригнітила поразка «Дніпра», який цього разу був геть безпорадним, демонструючи якийсь надто вже недолугий і байдужий футбол. Особливо в центрі захисту.

В. Б.

ГОЛОС УКРАЇНИ

Засновник — Верховна Рада України.

252019, м. Київ-19, вул. М. Грушевського, 5. Газета виходить з 1 січня 1991 року.

Перший заступник головного редактора А. ГОРЛОВ.

Редколегія: С. ПРАВДЕНКО (головний редактор), О. БІЛИК (заст. головного редактора), Л. БРОВЧЕНКО (заст. головного редактора), А. ГОРЛОВ (перший заступник головного редактора), В. ЖЕЖЕРА, В. КРАСНОДЕМСЬКИЙ, С. ПИСАРЕНКО, А. СОЛОНСЬКИЙ, В. СУДДЯ (заст. головного редактора).

Адреса редакції: 252047, Київ-47, вул. Нестерова, 4.

ТЕЛЕФОНИ: для довідок — 441-88-23; телефакс — 224-72-54; відділ реклами — 441-89-34, 441-89-44, телефакс — 449-85-62.

♦ Рукописів не повертаємо.

♦ Листування з читачами — тільки на сторінках газети.

♦ За зміст та достовірність інформації у рекламних публікаціях відповідальність несе рекламодавець.

♦ Редакція не завжди поділяє позицію авторів публікацій.

♦ За точність викладених фактів відповідальність несе автор.

Газета виходить 5 разів на тиждень (крім неділі й понеділка) українською і російською мовами. Індекс 60955. Тираж 254064.

Комбінат друку видавництва «Преса України». 252047, Київ-47, проспект Перемоги, 50. 1 2 3 4 5 6 7 8 9 0 Зам. 0311160.

Свідоцтво про реєстрацію періодичного друкованого видання — КВ № 1 від 26.05.1994 р.